

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Circa hæc quoque tempora, Wilhelmus dux Luneburgensis, cum nescio quid causæ prætenderet aduersus Ericum Saxonie ducem, transmissso Albi, mouit in palustria Gamma: viuebat adhuc pater Erici senior, & ab annis inutilis armis, cum audiret arma moueri in Ripenborg, ubi quietus senex confederat, prono flumine Albi deuectus, properabat ire in Nienborg, oppidum de Hoia comitum, quod is gener eius, filiam teneret coniugem: sed properabundus senex, cum trepidus festinaret, delapsus iumento ita senili corpore debilitatus est, ut breui viuendi finem faceret. Wilhelmus autem dux, nemine obsistente, Ripenborg præsidium facile expugnauit, & deditum accepit, arcem nouam firmans in angulo Gamma: (Gammerordt etiam hodie vocant) opportune, ut putabat, ad Albim loco stabat præsidium. Inde rediens ultra Albim, Erteneborg deditum oppidulum in suam recepit potestatem, præsidiumque ibi firmavit, quod appellauit Vigenborg. Idem tamen dux interuentu Iohannis comitis de Hoia, qui sororius, ut diximus, esset iuniori Erico, reconciliari patitur eidem Erico, reddito fortalitio in Erteneborg, demolitoque, quod erexit, in Gammerordt: accepitque nouissimam uxorem, cum ante hanc tres aut quatuor habuisset, filiam eiusdem ducis Erici: sed ex ea prolem nullam excitauit: deditque illi propter nuptias donatione arcem Ripenborg: quam pristino bello tulisset patri eius, perpetuo iure deinceps seruituram domui Saxonie. Sed præmortuo dudum fratre eius Ottone, cum neuter virilem prolem relinqueret, ipse tamen Wilhelmus duas filias haberet: alteram dedit coniugem Ottoni duci superioris Saxonie, alteram vero Ludonico Magni ducis Brunsvicensis filio, quem etiam

etiam moriens sibi designauit in ducatu successorem. Iste uero Magnus, quem dicimus, cum marchionatum de Landesberg in dotem accepisset, cognominatus de Zangerhusen, ad principatum Brunswicensem redibat post patrem: magno fratrulium suorum murmure, qui ad illum adspirabant: quod dicerent, Henricum patrem suum, Alberto Magni patre natum maiorem: & ideo uacuefacto morte Wilhelmi impuberis ducatu, non Albertum, sed Henricum iure successurum. Et quoniam passi sunt suo tempore Albertum in ditione, illo moriente, iam se merito admittendos putauerunt in Brunswicensem ducatum. Sed fauit uirtuti Magni omnis nobilitas, ut primum filius eius Ludouicus, cum Wilhelmi filia, acciperet Luneburgensem principatum: inde ipse in persona reciperet hereditatem patrum suorum. Filius autem eius Albertus, ad archiepiscopatum peruenit Bremensem: Extant hodie, qui querantur, esse iniuriatum principibus Transsylvanis, quod ad Brunswicum non sint admissi, vel cum Magni, vel ante Magnum. Nam de Luneburgo non eadem ratio est: quod Ludouicus Magni filius, per Wilhelmi filiam coniugem, illam acceperit ditionem: quae ex illo, sine prole moriente, optimo iure peruenerit ad fratrem Magnum, licet apud illum non diu permanserit: quod infra ostendetur. De Brunswicensi autem ducatu ad Magnum patrem reuerso, quid miramur, si succedat filius patri: cum fuerit prior Magnus Alberti Craesi filius, qui à ciuibus, & primum à militaribus praelatus est in eo principatu fratri Henrico. Accusent immoderantiam Henrici cognomento Mirabilis, qui frater erat Craesi Alberti: nam modestia eiusdem Alberti fecit, ut à cunctis fratri praeferreretur. Hanc paucis in apologiam deflexi, ad obstruenda

multo.

multo
tempo
Dania
berg
sedit
tatem
paucis
emisso
Virgin
pius pe
comitis
tauit
cris: q
anno se
te dom
si, viro
est in d
hodie.

H
ris egiss
prouect
successi
laum, h
it: dux
polensis
mes in
cepit. A
rilitate
que fore
plus lo.

multorum ora, qui quid culpent ignorant. Hoc etiam tempore Nicolaus comes Holsatiae, cum adhuc à rege Daniae Fioniam teneret in pignus, arcem inibi Bramberg, quod imperata facere recusaret, cum ducentis obsedit: Rex superueniens, facile dispulit tantam paucitatem, aliquot prosternens, multos capiens: Vix cum paucis comes elabatur, ibi oculum amittens: Votóque emissio in magnis periculis, concepit in honorem summae Virginis in sua terra caenobium erigere: magnis vix ereptus periculis, consentiente Adolpho Iohannis & agriae comitis filio, in Arnsboke construxit, & prouentibus dotauit: euocatisq; de Poretze, de Itzeho virginibus sacris: quod caenobium postea, annuente Gerhardo duce, anno secundo & quadringentesimo post mille, annitente domino Alberto Rodenborg, canonico Lubicensi, viro locuplete & prouentus augente, commutatum est in domum fratrum Carthusiensium, qui tenent vsque hodie.

CAPVT XXXII.

Henricus autem Holsatiae comes, iam passim dictus Ferreus, cum peregrinans, militiam multis in terris egisset, vsque ad Italiam & Calabriam varia sorte prouectus, fortunam fatigauit suam. Iam tamen de successionem cogitans, cum videret fratrem suum Nicolaum, heredes non habere, animum coniugio applicuit: duxitque coniugem filiam Henrici ducis Magnopolensis: cuius germanam sororem Adolphus itidem comes in Holsatia, sed & agriam possidens, uxorem accepit. Anna foeminae nomen, quae Adolpho nupsit, in sterilitate permansit, nullos marito reddens liberos: Viraque soror Alberti, regis postea Suediae. Hic erat Adolphus Iohannis filius, vir ad arma strenuus, & optimo patre